

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8CoZm/11/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113208243
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Čekanová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113208243.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci žalobcu: CD Consulting, s.r.o. so sídlom, K červenému dvoru 3269/25a, Praha 3, Česká republika, IČO 264 29 705, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421 proti žalovanej: F. G., trvale bytom ZT. XXX/X, H. prechodne bytom V. XXX/XX, L. nad V. o zaplatenie zmenkovej sumy 904,13 Eur s prísl. a zmenkovej odmeny 3,01 Eur, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 36CbZm/151/2013-44 zo dňa 22. augusta 2013 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou si žalobca uplatnil proti žalovanej na príslušnom tlačive podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len "nariadenia") zaplatenie zmenkovej sumy 904,13 Eur s 0,25% úrokom denne od 03.05.2010 do zaplatenia, 6% úroku ročne zo sumy 904,13 Eur od 03.08.2010 do zaplatenia, zmenkovej odmeny 3,01 Eur, ako aj náhrady trov konania. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca mal ku dňu doručenia tlačiva návrhu sídlo v Českej republike to zn. v inom členskom štáte ako je bydlisko žalovaného, ktorý má bydlisko v Slovenskej republike a že ide v uvedenom prípade v súlade s článkom 3 Nariadenia č. 861/2007 o cezhraničný spor. Vzhľadom k tomu, že ide o spor s cudzím, medzinárodným prvkom, na konanie uplatnil aj nariadenie (ES) č. 44/2001 - Brusel I, podľa ktorého súd posudzoval právomoc slovenských súdov, pričom zistil, že právomoc slovenského súdu je pre spotrebiteľské zmluvy daná podľa článku 16 ods. 2 bydliskom spotrebiteľa. Uviedol, že vzhľadom k tomu, že nebolo preukázané, ani tvrdené, že by si zmluvné strany zvolili rozhodné právo, určil rozhodné právo podľa článku 10 odsek 1 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, tak, že danú vec je potrebné riešiť podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, nakoľko to zodpovedá rozumnému usporiadaniu právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Mal za zistené, že dňa 10.11.2009 žalovaná uzatvorila so spoločnosťou POHOTOVOSTĚ s.r.o., IČO 35 807 598, Pribinova 25, Bratislava (ďalej len POHOTOVOSTĚ s.r.o.) formulárovú predtlačенú Zmluvu o úvere č. 302900139, podľa ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 400,- Eur (ktoré v deň podpisu zmluvy aj prevzala), ktorý sa zaviazala vrátiť zvýšený o poplatok 288,- Eur (podľa bodu 12 VPPU predstavuje tretina poplatku dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou), teda spolu sa zaviazala vrátiť 688,- Eur v 8 mesačných splátkach po 86,- Eur, počnúc dňom 19.12.2009. V bode 14. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru (ďalej len VPPU) je obsiahnutá dohoda o vyplnení zmenky, ktorú žalovaná ako vystaviteľ zmenky vystavila v prospech veriteľa POHOTOVOSTĚ s.r.o. (remitent) na zabezpečenie peňažného záväzku vyplývajúceho z uvedenej úverovej zmluvy, v ktorej nebola vyplnená zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Zmluvné strany sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa stane celý dlh splatný okamžite podľa bodu 4 VPPU a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa stal splatný celý dlh v zmysle

bodou 4 VPPU. Zo zmenky vystavenej žalovanou F.označená rodným číslom) v Trenčíne dňa 10.11.2009 na rad spoločnosti POHOTOVOST', s.r.o. bez protestu, súd prvého stupňa zistil, že na zmenke je vyznačená zmenková suma 904,13 Eur (zhodne so slovným vyjadrením zmenkovej sumy), zmenkový úrok 0,25% denne od 03.05.2010, splatné POHOTOVOST', s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, splatná pri predložení (vistazmenka) s doložkou na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia. Na zmenke sa nachádza číslo zmluvy XXXXXXXXXX. Práva vyplývajúce z predmetnej zmenky boli spoločnosťou POHOTOVOST', s.r.o. prevedené rubopisom na žalobcu.

Predmetom konania bol nárok žalobcu vyplývajúci z vlastnej vistazmenky, pôvodne vystavenej vo forme blankozmenky na zabezpečenie nárokov žalobcu zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX (číslo zmluvy sa nachádza aj na zmenke) zo dňa 10.11.2009, v ktorej sa žalovaná zaviazala zaplatiť žalobcovi čiastku 688,- Eur v 8 mesačných splátkach po sebe nasledujúcich po 86,- Eur. Zisťoval, či zmluva, na základe ktorej vznikla pohľadávka zabezpečená zmenkou, je platná a teda či vôbec žalobcovi vzniklo právo na vyplnenie blankozmenky. Uvedenú zmluvu posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu, keďže napĺňa znaky spotrebiteľskej zmluvy predvídané v

§ 52 a nasl. OZ. Ide o predtlačенú formulárovú (typovú) zmluvu, pri ktorej spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvňovať jej obsah, bez ohľadu na to, podľa akého právneho predpisu sa zmluva uzavrela. Zmluvnými stranami sú POHOTOVOST' s.r.o. (dodávateľ), ktorý pri uzatváraní zmluvy koná v rámci svojej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľom je tu fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (napriek tomu, že v predmetnej zmluve je označený účel úveru - na výkon zamestnania; ide totiž len o všeobecný údaj ktorý vôbec neposkytuje odpoveď na to, aký súvis má uzavretie zmluvy so zamestnaním tejto osoby - na aké konkrétne účely týkajúce sa jej zamestnania majú byť poskytnuté financie použité). Bez ohľadu na to, že zmluvné strany uzatvorili predmetnú zmluvu o úvere ako absolútny obchod podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka, nie je táto skutočnosť prekážkou aplikácie príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Zo samotnej spotrebiteľskej zmluvy zistil, že na základe nej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 400,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť zvýšený o sumu poplatku vo výške 288,- Eur (z ktorého podľa bodu 12. VPPU predstavuje úrok 1/3 poplatku, t.j. 96,- Eur a zvyšné 2/3 náklady za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy so všetkou administratívou, t.j. 192,- Eur).

Po preskúmaní predmetnej zmluvy, vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru dospel k záveru, že zmluva je koncipovaná tak, že je neobyčajne hrubým spôsobom narušená rovnováha medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a to najmä ale nielen v ustanoveniach o zabezpečovacích prostriedkoch (zmluvná pokuta, blankozmenka a pod.) a zároveň je celá zmluva koncipovaná výlučne len na prospech veriteľa bez toho, aby sa mohol dlžník aspoň minimálne zákonnými prostriedkami brániť. Rovnosť a vyváženosť práv a povinností zmluvných strán nie je zmluvou zabezpečená, práve naopak, zmluva obsahuje samé povinnosti dlžníka, sankcie za porušenie povinností v neprimeraných výškach - napr. zmluvná pokuta 331 Eur bez ohľadu na výšku poskytnutého úveru a pod. a samé práva a výhody veriteľa. Vzhľadom na nerovnosť podmienok účastníkov zmluvy vyjadrenú v takmer všetkých ustanoveniach zmluvy ako aj na neprimerane vysoký poplatok za spracovanie a uzatvorenie zmluvy spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, výška ktorého predstavuje 65% z celého objemu úveru, sa celá zmluva (jej obsah i účel) prieči dobrým mravom a je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. V rozpore s dobrými mravmi je pritom nielen obsah zmluvy ale aj samotný účel zmluvy (získať na úkor slabšej strany - spotrebiteľa neprimerane vysoký zisk). Skutočnosť, že sa zmluva prieči dobrým mravom spôsobuje jej absolútnu neplatnosť. Z toho dôvodu nemohlo žalobcovi, resp. spoločnosti POHOTOVOST' s.r.o. ako veriteľovi z uzatvorenej úverovej zmluvy, vzniknúť ani právo na vyplnenie blankozmenky podľa čl. 14 VPPU, z čoho logicky vyplýva, že ak aj zmenka bola vyplnená (napriek tomu, že právo na jej vyplnenie remitentovi nevzniklo), nie je možné, sa na základe nej úspešne domáhať akýchkoľvek práv. (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 06.05.2008 sp. zn. 4Obo/161/2007). Ďalej bol názoru, že právo na vyplnenie blankozmenky nemohlo vzniknúť ani z toho dôvodu, že celá dohoda o vyplnení blankozmenky (čl. 14 VPPU - jej obsah a ani konkrétne znenie nebolo so spotrebiteľom individuálne dohodnuté) je neprijateľnou podmienkou a z toho dôvodu neplatná. Dojednanie dohody o vyplnení zmenky súd považuje za neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. k/ OZ, teda podmienku, ktorá za nesplnenie záväzku pripúšťa možnosť veriteľa domáhať sa od spotrebiteľa zaplataenia neprimerane vysokej sumy (0,25% úrok denne) ako sankciu spojenú s nesplnením záväzku. Takisto sa jedná o neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. l/ OZ, nakoľko zabezpečovacím prostriedkom, akým je v danom prípade zmenka, preniesol povinnosť niest' dôkazné bremeno na spotrebiteľa (viď. čl. I

§ 17 ZZŠ). Preto ani vzhľadom na uvedené nevzniklo pôvodnému remitentovi právo na vyplnenie blankozmenky a preto ani žalobca nie je oprávnený sa domáhať akéhokoľvek plnenia na základe predloženej zmenky. Ďalej poukázal na to, že i v prípade, keby nedospel k záveru o neplatnosti úverovej zmluvy a následnej nemožnosti vzniku práva na vyplnenie blankozmenky, plnenie, ktorého sa žalobca domáha voči žalovanej, by mu nemohol priznať požadované sumy, nakoľko také rozhodnutie by navodilo stav, že žalovaná by na svoj úver poskytnutý vo výške 400,- Eur bola povinná uhradiť neprimerane vysokú zmenkovú sumu 904,13 Eur, t.j. 226%, pričom táto suma nie je konečná, keďže jej dlh by každým rokom omeškania narastal o 91,25% zmenkovej sumy (pri úroku 0,25% denne), bez ohľadu na ostatné príslušenstvo. Vydanie takéhoto absolútne nespravodlivého rozhodnutia nie je v právnom štáte prípustné. Spravodlivosť musí byť v procese, ktorým súd interpretuje a aplikuje právo, vždy prítomná ako hodnotový činiteľ. Spravodlivosť je hodnotovým princípom, ktorý je spoločný všetkým demokratickým právnym poriadkom. Súdne rozhodnutie (a to nielen v prípadoch, kde vystupuje spotrebiteľ) musí byť nielen zákonné, ale predovšetkým spravodlivé. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., žalovanej však ich náhradu nepriznal, lebo preukázateľne jej žiadne nevznikli.

Proti rozsudku prvostupňového súdu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní uviedol, že v prejednávanej veci došlo zo strany súdu jeho konaním, ako aj rozhodnutím k porušeniu práva Európskej únie, a to čl. 4, 5 a 7 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007 z 11.07.2007, ktoré má všeobecnú pôsobnosť, je záväzná vo všetkých svojich častiach a je priamo aplikovateľné v Slovenskej republike. Poukázal na to, že žalovaná nedoručila súdu žiadnu žalobnú odpoveď v súlade s čl. 5 ods. 3 alebo 6 Nariadenia pre súd prvého stupňa bol povinný postupovať podľa čl. 7 ods. 3 Nariadenia. Súd prvého stupňa však vo veci vykonal dokazovanie okrem iného aj oboznámením sa s úverovou zmluvou, pričom tak žalobca, ako aj žalovaná dokazovanie úverovou zmluvou nenavrhlí, teda súd prvého stupňa vykonal nikým nenavrhnuté dokazovanie a to bez účasti účastníkov konania, svojvoľne rozšíril rozsah vykonaných dôkazov, dokazovanie vykonal nezákonným spôsobom a najmä neumožnil účastníkom konania vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu, či navrhnúť ďalšie dokazovanie.

Zdôraznil, že on, žalobca predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorá spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zák. č. 191/1950 Zb. a žalovaný voči forme a obsahu zmenky ani nenamietal. Neexistovala tak žiadna okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci. V danej veci mohol a mal súd rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Z uskutočnených prednesov sporových strán počas písomnej fázy konania (koncentračná zásada podľa čl. 5 Nariadenia) a vykonaného dokazovania vedeného na základe návrhov sporových strán, nevyplývala potreba vykonať ďalšie nenavrhnuté dôkazy. O jeho práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva mal súd prvého stupňa vychádzať pri rozhodnutí o žalobe len z predloženej zmenky.

Keďže žalovaná na základe čl. 5 ods.3 a 6 Nariadenia mohla vzniesť námietky voči zmenke, čo však tak neurobila, preto musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Súd samotný nie je legitimizovaný na to, aby postupom podľa § 120 ods.1, veta prvá O.s.p. vznášal námietky voči zmenke za žalovanú. Ak tak súd učiní, ide o porušenie princípu kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosti účastníkov konania, ako súčasť práva na spravodlivé súdne konanie. V danej veci súd prvého stupňa z vlastnej iniciatívy, bez návrhu žalovanej vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukázalo charakter žalovanej ako spotrebiteľa. Žalovaná sa tejto obrany nedovoľovala, pohľadávku žalobcu nerozporovala, svojim konaním ju prakticky uznala, takže súd prvého stupňa sám iniciatívne rozširoval okruh dokazovaných skutočností v tom smere, aby získal pre žalovanú dostatočný podklad pre zamietnutie návrhu. Takýto postup súdu je v právnom štáte neprijateľný a predstavuje výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces, ktoré je garantované čl. 46 ods.1 Ústavy SR, ako aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V odvolaní ďalej poukázal na to, že je majiteľom zmenky na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu, pričom ide o zmenku platnú, ktorá je abstraktným samostatným záväzkom neakcesorickej povahy a nie je možné ju spájať ani podmieňovať inými okolnosťami než tými, ktoré sú uvedené na zmenke. Súd prvého stupňa sa aplikáciou príslušných ustanovení o zmenke upravených v zákone č. 191/1950 Sb. vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu, predovšetkým ignoroval ust.

§ 17 ZŠZ, z ktorého vyplýva, že žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Ak tak v sporovom konaní nemôžerobiť žalovaný, tým menej tak môžerobiť sám súd. Súd porušil poučovaciu povinnosť prekročením ustanovenia § 5 ods. 1 O.s.p., porušil ustanovenia o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, prihliadol na skutočnosti a dôkazy, na ktoré nebolo možné prihliadnuť, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu. Napadnuté rozhodnutie je prekvapivým rozhodnutím, čo predstavuje odňatie možnosti konať pred súdom. Žalovaný uplatnený nárok nepoprel, no napriek tomu súd uplatnený nárok zamietol. Účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom aj tým, že súd zásadným spôsobom porušil zásadu kontradiktórnosti. Rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie pred týmto súdom je podľa jeho názoru postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a preto s ohľadom na vyššie uvedené dôvody odvolania navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu zmenil, návrhu na zaplatenie žalovanej pohľadávky v celom rozsahu vyhovel a priznal žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré v odvolaní vyčíslil v sume 51,45 Eur bez DPH za podané odvolanie a 7,81 Eur bez DPH ako paušálnu náhradu.

Žalovaná sa k odvolaniu písomne nevyjadрила.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a napadnutý rozsudok okresného súdu je potrebné zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odvolací súd v konaní zistil, že pred súdom prvého stupňa došlo k vadám v postupe súdu podľa čl. 7 ods. 1 Nariadenia pri posudzovaní procesných otázok v priebehu konania, keď súd prvého stupňa postup v konaní, ktorý vyplýva najmä z Nariadenia, ale aj z Občianskeho súdneho poriadku nedodrжал a v súlade s § 120 O.s.p. nepostupoval ani pri dokazovaní. Súd prvého stupňa nepoučil účastníkov konania v zmysle ustanovenia § 120 ods. 4 O.s.p. Tým, že neposkytol odvolateľovi poučenie o dôkaznej povinnosti, a to v nadväznosti na ním deklarovaný iný právny názor na žalobcom uplatnený nárok napriek tomu, že to bolo s prihliadnutím na stav a charakter konania potrebné. V dôsledku absencie poučenia nedošlo zo strany žalobcu k uplatneniu procesných práv, čo má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pretože žalobca nemohol splniť svoju povinnosť tvrdenia a ani dôkaznú povinnosť vo vzťahu k inému právnemu posúdeniu veci, keď okresný súd nárok žalobcu uplatnený zo zmenky posúdil ako vzťah spotrebiteľský bez toho, aby boli na takýto postup súdu splnené zákonné podmienky. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne aj z toho dôvodu, že vec nesprávne právne posúdil, pretože nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci.

Podľa čl. 5 ods.1 Nariadenia, je európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu v zásade písomné a súd vec prejedná ústne len vtedy, ak to považuje za potrebné alebo ak to navrhne niektorá zo strán.

Podľa čl. 19 Nariadenia, pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, sa európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p., pojednávania nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 114 ods. 2 O.s.p., v rámci prípravy pojednávania, súd doručí návrh na začatie konania (žalobu) odporcovi (žalovanému) spolu s rovnopisom a prílohami návrhu do vlastných rúk a poučí účastníkov podľa § 120 ods. 4. Vyjadrenie odporcu súd bezodkladne odošle navrhovateľovi.

Podľa § 120 ods. 4 O.s.p., súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávania (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a. Príprava pojednávania predchádza úkonu vytyčenia pojednávania resp. vytyčenia termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia. Podmienkou na uskutočnenie tohto úkonu je podľa § 114 ods. 2 O.s.p. doručenie žaloby spolu s prílohami žalovanému na vyjadrenie a poučenie podľa § 120 ods. 4 O.s.p.

Súd je povinný pred procesným rozhodnutím o skončení dokazovania alebo pred rozhodnutím bez nariadenia pojednávania poučiť účastníkov, že v súdom určenej lehote môžu predložiť alebo navrhnúť dôkazné prostriedky, že v dôsledku nesplnenia tejto povinnosti sa na neskôr predložené alebo označené dôkazy a skutočnosti nebude prihliadať a že neskôr predložené alebo označené dôkazy a skutočnosti môžu byť odvolacím dôvodom len v rozsahu a za podmienok uvedených v § 205a O.s.p.. Splnenie tejto poučovacej povinnosti má rozhodujúci vplyv na rozhodnutie vo veci samej, na možnosť napadnúť toto rozhodnutie v riadnom, prípadne aj v mimoriadnom opravnom konaní, pretože jeho obsahom je významné obmedzenie predkladať alebo označovať v ďalšom konaní dôkazné prostriedky a skutočnosti, hoci objektívne existujú. Súd prvého stupňa musí splniť túto poučovaciu povinnosť s osobitným zreteľom na to, že spravidla ide o poslednú reálnu možnosť predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky a skutočnosti, ktoré by mohli priniesť skutkové poznatky nevyhnutné na úspech žaloby alebo účinnú obranu proti nej. Ak súd prvého stupňa dôjde k záveru, že doterajšie výsledky dokazovania vytvorili taký skutkový základ pre súdne rozhodnutie, ktorý vyžaduje zmenu právneho posúdenia skutkového stavu, o ktorej však účastníci nevedia alebo ani nemôžu vedieť z objektívnych príčin, je povinný o tom účastníkov poučiť, poskytnúť primeranú lehotu na vyjadrenie sa, zároveň musí účastníka poučiť v zmysle ustanovenia § 120 ods. 4 O.s.p., čo v danej veci absentuje.

Z obsahu spisového materiálu tak vyplýva, že prvostupňový súd vykonal dokazovanie podľa § 120 ods. 1 O.s.p., ktoré účastníci konania nenavrhl z dôvodu, že ich vykonanie bolo podľa jeho názoru nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Faktom však je, že súdom vykonané dokazovanie nebolo vykonané na tvrdenia žalobcu, ktorý jasne, úplne a zrozumiteľne v tlačive A uplatnil práva zo zmenky a ktorý uviedol, že nie je jej pôvodným majiteľom, ale je indosatárom. Žalovaná voči forme a obsahu zmenky nevzniesla žiadne námietky a ani žiadne návrhy na vykonanie ďalších dôkazov, ktoré by boli nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Napriek tomu prvostupňový súd vykonal dokazovanie úverovou zmluvou, ktorú získal z exekučného spisu spolu s ďalšími listinnými dôkazmi, a to všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré žiaden z účastníkov nenavrhol vykonať. Z obsahu spisu odvolací súd nemal preukázané splnenie poučovacej povinnosti.

Pre vyššie uvedené pochybenia súdu prvého stupňa, odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie. Súd prvého stupňa v ďalšom konaní opätovne vec prejedná, účastníkov riadne poučí v zmysle príslušných ustanovení O.s.p.

Odvolací súd dáva okresnému súdu na zváženie možnosť prerušenia konania z dôvodu, že Krajský súd v Prešove predložil Súdnemu dvoru Európskej únie dňa 16.10.2013 v obdobnej veci prejudiciálnu otázku v znení: či sa má čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offio preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla. Konanie je vedené Súdnym dvorom Európskej únie ako vec C-558/13 a doposiaľ v nej rozhodnuté nebolo.

Podľa ustanovenia § 224 ods. 3 O.s.p., rozhodne o náhrade trov odvolacieho konania súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne v pomere hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.